

STATSMINISTERIET

Dato: 11. april 2005

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 428 stillet af Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål:

”Vil statsministeren i forlængelse af debatten på mødet i Europaudvalget den 22. marts 2005 redegøre for, hvad det er for forhold, statsministeren anser som hindringer for serviceydelser på tværs af grænserne?”

Svar:

Økonomi- og Erhvervsministeren har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Traktaten indeholder allerede i dag en række bestemmelser, som har til formål at sikre den fri etableringsret og den frie ret til udveksling af såvel varer som tjenester. Det er imidlertid vurderingen, at det indre marked for tjenesteydelser langt fra er så udviklet, som det er tilfældet på varemarkedet. Analyser fra Kommissionen påpeger, at et udviklet indre marked for tjenesteydelser kan bidrage markant til EU's vækst og beskæftigelsesudvikling. Kommissionens analyser peger endvidere på, at national lovgivning i medlemslandene kan modvirke indfrielsen af dette mål.

Således nævner Kommissionen i sin barriererapport (KOM(2002) 441 endelig af 30.7.2002) en lang række barrierer i alle faser af leveringen af tjenester.

Hindringerne for en tjenesteyders *etablering* i en anden medlemsstat kan f.eks. skyldes nationalitetskrav, krav om godkendelse eller besiddelse af faglige kvalifikationer. Desuden nævner Kommissionen restriktioner vedrørende servicevirksomhedernes selskabsstruktur i form af særlige krav til virksomhedens retlige form og struktur samt begrænsninger i udøvelsen af tværfaglige aktiviteter. Kommissionen fremhæver endvidere en række bureaukratiske barrierer vedrørende antallet af krævede tilladelser, de langvarige og bureaukratiske procedurer, de lokale myndigheders ret til at handle efter skøn og den gentagne opfyldelse af betingelser, som tjenesteyderen allerede har opfyldt i oprindelseslandet.

Dernæst støder tjenesteydere ifølge Kommissionens undersøgelser på en række barrierer, når de ikke ønsker at etablere sig i andre medlemslande, men i stedet at gøre brug af retten til *fri udveksling* af tjenester. Tjenesteydere møder her barrierer i flere faser af udvekslingen.

Hvad angår anvendelse af de input, der er nødvendige for leveringen af tjenesten, nævner Kommissionens rapport en række problemer med anvendelse af tjenesteyderens materiel – fx laboratorieudstyr – eller med anvendelse af de underleverandører på for eksempel visse forretningserviceområder (fx konsulenter og rådgivere), som man normalt benytter i hjemlandet, idet disse forhindres i at eksportere deres ydelser.

Markedsføringen af tjenesterne vanskeliggøres navnlig af detaljerede regler om kommerciel kommunikation, fx forbud mod reklame for visse erhverv og streng kontrol med indholdet i andre tilfælde. De store forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger i denne forbindelse forhindrer europæisk markedsføring af en lang række tjenester.

Distribution af tjenester hen over landegrænserne støder på mange forskellige hindringer, bl.a. kravet om, at tjenesteyderen skal være etableret eller bosiddende i den medlemsstat, hvor tjenesten leveres, hvilket forhindrer levering af tjenester fra tjenesteyderens oprindelsesland. Endvidere kombineres kravene om godkendelse, registrering eller erklæringer med krav til faglige kvalifikationer og andre betingelser for udøvelse af aktiviteter, der er meget forskellige fra kravene i tjenesteyderens oprindelsesland.

De problemer, der direkte eller indirekte er knyttet til grænseoverskridende salg af tjenester, skyldes forskelle i aftaleret, faste eller anbefalede priser for visse tjenester, forskellige klassificeringssystemer og procedurer.

Endelig anfører Kommissionen i barriere-rapporten, at tjenesteydere i forbindelse med eftersalgsservice kan støde på særlige problemer på grund af forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til ansvar og erhvervsforsikring, finansielle garantier eller problemer med vedligeholdelse eller reparation, når det kræver en grænseoverskridende udstationering af personale.

Kommissionen angiver konkrete eksempler i sin barriere-rapport på de forskellige typer af barrierer.

Et eksempel på etableringsbarrierer er krav i nogle medlemsstater om, at en tjenesteyder kun må være etableret ét enkelt sted. Det tvinger, direkte eller indirekte, en tjenesteyder, der ønsker at etablere sig i en medlemsstat, til at opgive sin virksomhed i en anden medlemsstat, f.eks. ved medicinske laboratorier. Det svarer i praksis til at forbyde eksport af en virksomhedsmodel gennem etablering i flere medlemsstater.

Et andet eksempel på barrierer i forbindelse med etablering vedrører godkendelses- og registreringsprocedurer. Adgangen til et stort antal aktiviteter er underlagt en forudgående godkendelsesprocedure. Det kan skabe problemer for tjenesteydere fra andre medlemsstater, hvis myndighederne i modtagerlandet ikke tager hensyn til de krav, som tjenesteyderen allerede opfylder i den medlemsstat, hvor han er etableret, f.eks. de garantier, der allerede er stillet. Indhentning af de tilladelser, der er nødvendig for visse aktiviteter, kan være en kompleks proces for en udenlandsk virksomhed, idet der skal indsendes formularer, certifikater mv. til flere administrative instanser.

Kommissionsrapporten henviser også til reglerne i en medlemsstat om, at der kun må være 1 optiker pr. 10.000 indbyggere eller 1 køreskole pr. 15.000 indbyggere.

Rapporten indeholder ligeledes konkrete eksempler på barrierer, som tjenesteydere møder i forbindelse med *grænseoverskridende udveksling* af tjenester.

For at kunne tilbyde sine tjenester kan en tjenesteyder, der allerede er etableret i en medlemsstat, have behov for midlertidigt at arbejde i en anden medlemsstat og dér anvende sine egne input, fx eget personale. I nogle medlemsstater er de administrative formaliteter forbundet med udstationering af medarbejdere langsommelig og kompleks.

Yderligere et eksempel fra rapporten på grænseoverskridende barrierer vedrører affaldshåndtering, hvor en affaldstransportvirksomhed i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter kan blive forhindret i at benytte sig af bistand fra sin miljøkonsulent, da denne ikke har ret til at levere tjenester i andre medlemsstater.”